

POZN. V textu je namísto sporného doménového jména a jakýchkoliv výrazů, podle kterých by bylo možno identifikovat strany sporu, užíváno ***** nebo jiných anonymizujících znaků. Pokud byl některý anonymizovaný výraz shodný s jiným výrazem (částí slova), byly pro takové výrazy použity stejné znaky.

ROZHODČÍ NÁLEZ

Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky

a Agrární komoře České republiky

VE SPORU

č. 00195

§ 16 Řádu pro řešení sporů o domény .cz (Řád .cz)

Čas podání 2013-01-15 14:19:51
Správce sporu Lada Válková

Strana žalující □□□□.*****

Strana žalovaná *****

Sporné doménové jméno □□□□.cz^{POZN.}

Jiná právní řízení

1 Dle dostupných informací neprobíhají v současné době jiná řízení týkající se sporného doménového jména, ani taková řízení nebyla rozhodnuta.

Shrnutí rozhodčího nálezu

Shrnutí rozhodčího nálezu tvoří Přílohu 1

Faktická situace

2 Žalující strana je obchodní společností založenou v USA ve státě Virginia.

3 Žalovaná strana je obchodní společností založenou v České republice.

4 Rozhodce nemá informace o ovládacím nebo jiném obdobném vztahu mezi Žalující stranou a Žalovanou stranou.

---

^{POZN.} Doména byla tvořena částí názvu Žalující strany.

5 Dne **.**.**** registrovala Žalovaná strana doménové jméno xxxxxx.cz (sporné doménové jméno).

6 Dne 14.1.2013 podala Žalující strana zdejšímu rozhodčímu soudu Žalobní návrh, kterým se domáhá převodu registrace sporného doménového jména.

7 Dne 4.3.2013 podala Žalovaná strana Vyjádření k Žalobnímu návrhu. Toto vyjádření obsahovalo námitku nedostatku pravomoci z důvodu neexistence rozhodčí smlouvy.

8 Dne 13.9.2013 byl spis postoupen Senátu k rozhodnutí jedním Rozhodcem.

Tvrzení stran

1. Žalující strana

9 Žalující strana v Žalobním návrhu uvádí, že na území států EU a též v České republice působí od roku *****, a to prostřednictvím domény xxxxxx.com a několika poboček ve státech EU.

10 Žalující strana dále uvádí, že registrovala prostřednictvím dceřiných obchodních společností národní domény ve státech EU. Funkčnost národních domén je realizována tím, že po zadání adresy www.xxxxxx.com a volby jazyka je zákazník přesměrován na příslušnou národní doménu.

11 Žalující strana tvrdí, že v souvislosti s nárůstem obchodních aktivit na českém trhu vstoupila počátkem roku 2007 do jednání s Žalovanou stranou a výsledkem tohoto jednání byla teritoriálně a časově omezená výhradní licence k reprodukci, uvádění na trh, výrobě a prodeji ***** ***** produkovaných Žalující stranou.

12 Žalující strana tvrdí, že si Žalovaná strana v průběhu vzájemných jednání bez vědomí Žalující strany zaregistrovala doménové jméno xxxxxx.cz.

13 Žalující strana tvrdí, že žádala Žalovanou stranu o převod sporného doménového jména dne **.**.****. Na tuto žádost dle tvrzení Žalující strany odpověděla Žalovaná strana v tom smyslu, že si sporné doménové jméno zaregistrovala s cílem užívat je při své podnikatelské činnosti a že registraci sporného doménového jména nemá v úmyslu Žalující straně převést.

14 Žalující strana tvrdí, že Žalovaná strana již v současné době není jejím obchodním partnerem a že Žalovaná strana sporné doménové jméno neužívá.

15 Na základě tvrzených skutečností se Žalující strana domnívá, že jednání Žalované strany je zásahem do práv k ochraně obchodního jména založených čl. 9 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví.

16 Žalující strana se rovněž domnívá, že tvrzené jednání Žalované strany je nekalosoutěžní, neboť registrace sporného doménového jména má blokační charakter. Žalující strana se v tomto směru domnívá, že Žalovaná strana působí v témže tržním segmentu a je tedy přímým konkurentem Žalující strany, že držením sporného doménového jména brání žalobci v tom, aby si v České republice toto doménové jméno registroval a že tím Žalující straně působí újmu spočívající v tom, že znemožňuje další rozvoj podnikání Žalující strany v České republice.

17 Žalující strana svůj Žalobní návrh dále doplnila formou nestandardních sdělení, přičemž na výzvu zdejšího rozhodčího soudu odstranila jeho formální vady.

18 Dne 27.3. podala Žalující strana formou nestandardního sdělení další vyjádření nadepsané jako "Replika k vyjádření žalovaného ze dne 21.2.2013". Žalovaná strana se poté vyjádřila k tvrzení Žalující strany prostřednictvím nestandardní komunikace ze dne 4.4. Žalující strana požádala dne 8.4. formou nestandardního sdělení o poskytnutí dvoudenní lhůty k vypracování reakce na vyjádření Žalované strany. Vyjádření i žádost byly podány po dni předání spisu Senátu, aniž by k nim Rozhodce Žalující stranu vyzval. Z důvodu dodržení principu koncentrace řízení obsaženého v ust. § 13 Řádu .cz a nemaje vzhledem k jejich obsahu žádného mimořádného důvodu vyjádřením resp. žádostí se zabývat, k tomuto vyjádření a žádosti Rozhodce dále nepřihlížel.

2. Žalovaná strana

19 Žalovaná strana ve svém Vyjádření k žalobnímu návrhu podaném dne 4. 3. 2013 vznáší námitku nedostatku pravomoci zdejšího rozhodčího soudu z důvodu neexistence rozhodčí smlouvy. Žalovaná strana v této námitce tvrdí, že "mezi žalobcem a žalovaným nebyla v daném případě uzavřena žádná písemná smlouva, která by zakládala pravomoc shora nadepsaného soudu." Žalovaná strana pak k možnosti obsažení rozhodčí smlouvy v podmínkách hlavní smlouvy ve smyslu ust. § 3 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, rovněž tvrdí, že "mezi stranami nebyla uzavřena žádná hlavní smlouva, jejíž součástí by byly (nebo mohly být) podmínky obsahující rozhodčí doložku."

20 Pro případ, že by zdejší rozhodčí soud tuto námitku posoudil negativně, tvrdí Žalovaná strana, že nárok tvrzený Žalující stranou v Žalobním návrhu není důvodný, a to ani z části.

21 Žalovaná strana tvrdí, že sporné doménové jméno registrovala před vstupem Žalující strany na český trh i před podáním přihlášek ochranných známek k OHIM Žalující stranou, protože má Žalující strana povinnost strpět toto užívání označení shodného se svou ochrannou známkou.

22 Žalovaná strana tvrdí, že uzavřela s Žalující stranou dne 14. 11. 2008 smlouvu, dle jejíhož ujednání v čl. 5 odst. 1 je oprávněna používat grafické značky, obchodní jméno, ochranné známky a materiály Žalující strany chráněné autorským právem a symboly vlastněné Žalující stranou. Tato smlouva byla dle vyjádření Žalované strany uzavřena na dobu určitou, a to na dobu 3 let od data doručení českého obsahu, tj. od 31. 3. 2010. Tato smlouva je dle názoru Žalované strany mezi stranami i nadále v účinnosti.

23 Žalovaná strana tvrdí, že není pravdivé tvrzení Žalující strany ohledně toho, že si Žalovaná strana registrovala sporné doménové jméno bez vědomí Žalující strany. Dle tvrzení Žalované strany informovala Žalovaná strana Žalující stranu o registraci sporného doménového jména v rámci dosavadní dlouhodobé obchodní spolupráce opakovaně a nabízela sporné doménové jméno Žalující straně k využití, respektive, že se „vždy stavěla pozitivně k žádostem“ o jeho využití Žalující stranou. Přestože Žalující strana vyjadřovala dle tvrzení Žalované strany o využití sporného doménového jména zájem, nikdy k němu nedošlo, což Žalovaná strana přičítá důvodům na straně Žalující strany. Žalovaná strana v této souvislosti též poukazuje na skutečnost, že mezi stranami mělo být opakovaně projednáváno využití sporného doménového jména pro vytvoření stránek pro fanoušky nebo pro umístění affiliate systému, který stále s podporou Žalující strany funguje na adresách www.*****.cz a www.*****.cz. K tvrzenému jednání o spolupráci pak

Žalovaná strana doplňuje, že užití sporného doménového jména k projednávaným účelům nikdy nepodmiňovala úplatou.

24 K dosavadnímu nevyužívání sporného doménového jména Žalovaná strana uvádí, že je to z důvodu stále existujícího smluvního vztahu s Žalující stranou a že považovala „za vhodné ponechat po dobu trvání této smlouvy [Žalující straně] možnost vznést požadavek na využití domény, a proto ji dosud nevyužil[a] k vlastním záměrům.“ Žalovaná strana konečně uvádí, že po skončení účinnosti vzájemné smlouvy „zahájí [Žalovaná strana] provádění již připravených kroků směřujících k obsahovému využití domény `xxxxxx.cz` tak, že na této doméně zpřístupní mluvené slovo a pohádkovou tvorbu pod souhrnným označením ‘***** ** ***** xxxxxx’, jmenovce žalobce, jehož jméno je i v současné době v arabském světě hojně používaným příjmením.“

25 Dne 4.4. podala Žalovaná strana formou nestandardního sdělení další vyjádření ke skutkovým tvrzením Žalující strany. Toto vyjádření bylo podáno po dni předání spisu Senátu, aniž by k němu Rozhodce Žalovanou stranu vyzval. Z důvodu dodržení principu koncentrace řízení obsaženého v ust. § 13 Řádu .cz a nemaje vzhledem k jeho obsahu žádného mimořádného důvodu tímto vyjádřením se zabývat, k tomuto vyjádření Rozhodce dále nepřihlížel.

Projednání a zjištění

PRAVOMOC ROZHODCE

26 Rozhodce ve smyslu ust. § 15 odst. 1 posoudil svou pravomoc k rozhodnutí v této věci. Vzhledem k námitce supra 19 se Rozhodce zvláště zabýval otázkou, zda byla mezi stranami sjednána rozhodčí smlouva.

27 Žalovaná strana uzavřela s registrátorem národní domény .cz smlouvu o registraci doménového jména, jejíž součástí jsou prostřednictvím odkazu též Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz. Součástí těchto pravidel je rozhodčí veřejná nabídka učiněná v souladu s Pravidly alternativního řešení sporů v následujícím znění: "Držitel se neodvolatelně veřejně podrobuje pravomoci Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen „Rozhodčí soud“), v rozhodčím řízení před tímto Rozhodčím soudem podle Řádu pro řešení sporů o domény .cz zveřejněného v Obchodním věstníku (dále jen „Řád .cz“), a to ve věci majetkového sporu, o němž lze uzavřít smír, v němž třetí osoba napadne jakékoliv Doménové jméno Držitele, zařazené v elektronické databázi doménových jmen v národní doméně ccTLD .cz spravované sdružením CZ.NIC, pokud třetí osoba písemně projeví vůči Držiteli vůli podrobit se pravomoci tohoto Rozhodčího soudu v dané věci zejména tím, že písemně zahájí takový spor u tohoto Rozhodčího soudu v souladu s Řádem .cz. Spor bude rozhodován jediným rozhodcem jmenovaným předsedou Rozhodčího soudu, či třemi rozhodci na základě pravidel uvedených v Řádu .cz. E-mailová adresa Držitele uvedená v záznamu o registraci kteréhokoliv z Doménových jmen, o nichž je veden spor, slouží při vedení řízení pro účely doručování Držiteli a Držitel potvrzuje, že je schopen prostřednictvím této adresy komunikovat v souvislosti s rozhodčím řízením vedeným na základě těchto Pravidel alternativního řešení sporů."

28 Skutečnost, že obsah Pravidel registrace doménových jmen v ccTLD .cz a Pravidel alternativního řešení sporů je Žalované straně znám a že Žalovaná strana projevila obnovením

registrace doménového jména vůli být jejich obsahem vázána, dokládá vyjádření Žalované strany v bodě II. odst. 3 a 4 Vyjádření k Žalobnímu návrhu.

29 Shora uvedená rozhodčí veřejná nabídka byla Žalovanou stranou učiněna v písemné formě, neboť naplňuje všechny obligatorní znaky písemného právního úkonu stanovené § 40 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. K otázce splnění náležitostí písemného právního úkonu je třeba v této souvislosti obecně připomenout, že perfektní písemnost nemusí být nutně zachycena jen formou listiny (tj. může být provedena např. elektronickou formou) a že podpis může být též u elektronické písemnosti nahrazen obvyklým mechanickým prostředkem (tj. např. kliknutím myši), respektive že podpisem mohou být u elektronického dokumentu též ve smyslu ust. § 2 písm. a) zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, jakékoli „údaje v elektronické podobě, které jsou připojené k datové zprávě nebo jsou s ní logicky spojené a které slouží jako metoda k jednoznačnému ověření identity podepsané osoby ve vztahu k datové zprávě.“

30 Shora uvedená rozhodčí veřejná nabídka byla písemně přijata Žalující stranou při podání Žalobního návrhu a, jak dokládá následný postup Žalované strany, bylo toto oznámení Žalované straně doručeno.

31 Vzhledem k tomu, že byla v tomto případě k založení pravomoci Rozhodce učiněna písemná nabídka Žalovanou stranou a tato nabídka byla písemně přijata Žalující stranou, konstatuje Rozhodce, že mezi stranami byla písemně sjednána rozhodčí smlouva ve smyslu ust. § 2 zákona č. 216/1994 Sb.

32 Přestože byla Žalovanou stranou namítnuta pouze neexistence rozhodčí smlouvy, posoudil Rozhodce v rámci pravomoci dle § 15 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb. též její platnost.

33 Rozhodce konstatoval, že se rozhodčí smlouva v tomto případě žádným podstatným způsobem neliší od rozhodčí smlouvy, jejíž existenci a platnost pravomocně revidoval Vrchní soud v Praze v rozhodnutí č.j. 3 Cmo 367/2010-101. Při této revizi neshledal Vrchní soud formální ani materiální vady ohledně kontraktačního procesu, formy ani obsahu rozhodčí smlouvy a konstatoval tak její perfekci zakládající pravomoc rozhodce. Jiné pravomocné rozhodnutí soudu téhož nebo vyššího stupně, které by ohledně existence či platnosti tohoto typu rozhodčí smlouvy dospělo k odchýlným interpretačním závěrům, není Rozhodci známo.

33 Obecná argumentační závaznost judikatury je projevem základních principů právního státu, zejména principu právní jistoty a principu rovnosti před zákonem. Ústavní soud se k této otázce vyjádřil v rozhodnutí Sp. Zn. III. ÚS 252/04 následovně: „V obecné rovině ve vztahu k závaznosti soudní judikatury lze konstatovat, že již učiněný výklad by měl být, nedejde-li k následnému shledání dostatečných relevantních důvodů podložených racionálními a přesvědčivějšími argumenty, ve svém souhrnu více konformnějšími s právním řádem jako významovým celkem a svědčícími tak pro změnu judikatury, východiskem pro rozhodování následujících případů stejného druhu, a to z pohledu postulátů právní jistoty, předvídatelnosti práva, ochrany oprávněné důvěry v právo (oprávněného legitimního očekávání) a principu formální spravedlnosti (rovnosti).“

34 Rozhodce v tomto případě konstatuje, že neshledal, slovy Ústavního soudu, žádné „racionálnější a přesvědčivější“ argumenty ke zpochybnění interpretačních závěrů učiněných Vrchním soudem v Praze ve shora cit. rozhodnutí a že tedy nemá důvod od těchto závěrů se odchýlit. V důsledku toho a v důsledku shora uvedených skutečností Rozhodce konstatuje, že rozhodčí smlouva, na jejímž základě je vedeno toto řízení, byla uzavřena mezi stranami

písemně a je platná. Rozhodce tedy na základě § 15 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb. konstatuje, že má pravomoc v této věci rozhodnout.

35 Žalující strana se svého nároku na převod doménového jména domáhá tvrzením, že Žalovaná strana se jeho registrací a užíváním dopustila protiprávního jednání. Konkrétně Žalující strana argumentuje porušením práv k obchodnímu jménu ve smyslu čl. 8 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví vyhlášené vyhláškou č. 64/1975 Sb., o Pařížské úmluvě na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967, a dále nekalosoutěžním jednáním Žalované strany ve smyslu § 44 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

OBCHODNÍ JMÉNO

36 Rozhodce konstatuje, že úvaha Žalující strany ohledně ochrany obchodního jména na základě čl. 8 Pařížské úmluvy neodpovídá obsahu tohoto ustanovení. Čl. 8 zavázal členské státy k tomu, aby zajistily adekvátní ochranu obchodních jmen, tj. aby obchodním společnostem zajistily právo na užívání těchto jmen bez ohledu to, zda jsou ve členských státech pod těmito jmény registrovány. Užívá-li někdo jiný označení shodné s obchodním jménem na území členského státu Pařížské úmluvy, např. formou registrace doménového jména, neznamená to per se, že tím brání ve výkonu práva obchodní společnosti registrované v jiném členském státě k jejímu obchodnímu jménu. K tomu, aby bylo možno konstatovat přímou použitelnost čl. 8 Pařížské úmluvy, by tedy bylo třeba prokázat, že obchodní společnost nemůže na území České republiky vykonávat práva k obchodnímu jménu a že Česká republika nemá právní nástroje k tomu, aby byly příslušné překážky odstraněny. V žádném případě to naopak neznamená, že by se snad mohla Žalující strana domáhat toho, aby kdokoli v jakémkoli členském státě Pařížské úmluvy přestal užívat označení totožné s jejím obchodním jménem.

37 Rozhodce konstatuje, že ve vztahu k obchodnímu jménu prokázala Žalující strana, že má právo jej užívat ve smyslu čl. 8 Pařížské úmluvy. Nepodařilo se jí však prokázat, že by jí na území České republiky bylo v užití jejího obchodního jména v souladu se zdejšími právy jakkoli bráněno.

NEKALÁ SOUTĚŽ

38 Nárok z nekalé soutěže je možné úspěšně uplatnit tehdy, prokáže-li Žalující strana, že se Žalovaná strana dopouští jednání v soutěži, které je rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům, spotřebitelům nebo dalším zákazníkům.

39 K prokázání skutečnosti, že registrace a držení doménového jména je jednáním Žalované strany v hospodářské soutěži, není nutno konstatovat přímý (tj. bezprostřední) konkurenční vztah mezi stranami. Postačí, když Žalovaná strana účastní se soutěže na identickém trhu ovlivňuje přímo nebo zprostředkovaně svým jednáním soutěžní postavení Žalující strany (Hajn: 2000, str. 118).

40 V tomto případě je zřejmé, že má Žalující strana na sporném doménovém jméně obchodní zájem, neboť užívá též obdobných doménových jmen registrovaných v jiných státech, kde se prodávají prostřednictvím jejích dceřiných společností nebo třetích osob její produkty. Lze pak v tomto směru věřit jejímu vyjádření, že pojala stejný úmysl ke spornému doménovému jménu. Skutečnost, že kvůli registraci a držení sporného doménového jména Žalovanou

stranou nemůže Žalující strana toto doménové jméno ve vlastní dispozici užívat, tedy pro Žalující stranu nesporně představuje omezení v možnostech realizovat její obchodní činnost. Vzhledem k právě uvedenému a k tomu, že strany působí na identickém trhu, tedy lze konstatovat, že jednání Žalované strany, jímž Žalovaná strana registrovala a drží sporné doménové jméno, je jednáním v soutěži.

41 Soutěžní nemravnost spočívá v rozporu s objektivně existujícími morálními pravidly obchodního prostředí (Eliáš, Bejček, Hajn, Ježek a kol.: 2004, str. 310). K prokázání soutěžní nemravnosti je tedy třeba prokázat nejen určité jednání Žalované strany, ale též mravní normu obchodního prostředí, s níž je takové jednání v rozporu.

42 Smyslem a účelem doménových jmen jako dominantního adresního prostředku informační společnosti evidentně není, aby je někdo bez konkrétního důvodu jen tak držel a nijak je přitom neužíval. Je tedy legitimní, pokud je prodleva mezi registrací a užitím doménového jména způsobena např. tím, že se držitel technicky, marketingově nebo právně připravuje k jeho užití. Není-li však na straně držitele prokazatelný důvod k neužívání doménového jména, je jeho prosté dlouhodobé držení (blokování) per se v rozporu s mravností obchodního prostředí tvořeného službami informační společnosti. Tento závěr ohledně existence morální normy obchodního prostředí dokládá stabilní judikatura zdejšího rozhodčího soudu (viz např. rozhodnutí 0015, 00026, 00041, 00059, 00086, 00136). K témuž závěru vede též analogická interpretace pravidel soft law pro řešení sporů z generických doménových jmen, jakož i přímo použitelné evropské právo upravující registraci a užívání evropské domény první úrovně – v obou případech je prostá registrace dlouhodobě následovaná bezdůvodným neužíváním příslušného doménového jména podkládána za indikátor zlé víry jeho držitele.

43 Rozhodce má za prokázané souhlasným tvrzením stran a důkazy předloženými Žalující stranou, že Žalovaná strana registrovala sporné doménové jméno v roce **** a od té doby jej neužívala.

44 Ve vztahu k důvodům několikaletého neužívání sporného doménového jména konstatuje Rozhodce násobnou logickou kontradiktornost různých vyjádření Žalované strany. Ta totiž ve svém Vyjádření k Žalobnímu návrhu nejprve uvedla, že si zaregistrovala sporné doménové jméno v době „kdy žalobce na území České republiky nepodnikal a ani zde neměl zaregistrovanou ochrannou známku.“ Z toho plyne závěr, že registrace doménového jména byla provedena bez toho, aby mezi Žalující stranou a Žalovanou stranou existoval obchodní vztah. Existencí tohoto obchodního vztahu ale Žalovaná strana dále argumentuje skutečností, že doménové jméno neužívala, neboť „přestože žalobce vyjadřoval svůj zájem o využití domény a žalovaný opakovaně vyjadřoval svůj souhlas, nikdy k užití domény ze strany žalobce nedošlo, a to, jak žalovaný podotýká, z důvodů na straně žalobce.“ Z tohoto vyjádření plyne, že Žalovaná strana měla s využitím sporného doménového jména čekat na pokyn Žalující strany – nebylo-li tohoto pokynu, Žalovaná strana sporné doménové jméno neužívala. Tomu odpovídá i další tvrzení Žalované strany ve Vyjádření k Žalobnímu návrhu, tj. že „žalovaný považoval za vhodné ponechat po dobu trvání této smlouvy žalobci možnost vznést požadavek na využití domény, a proto ji dosud nevyužil k vlastním záměrům.“

45 V dopise ze dne 23. 5. 2012 však Žalovaná strana uvádí, že „si předmětné domény zaregistroval[a] s úmyslem tyto domény využívat při své podnikatelské činnosti“ respektive, že „upravuje obsah domén, které budou v nejbližší době v plném provozu.“ Z tohoto vyjádření vyplývá, že úmyslem Žalované strany mělo být naopak autonomní využití sporného doménového jména bez toho, aby očekávala od Žalující strany nějaké instrukce. Tomuto tvrzení pak odpovídá i obsah licenční smlouvy, kterou Žalovaná strana argumentuje právo na

užití označení „XXXX“ ve sporném doménovém jménu – tato smlouva Žalované straně takové právo skutečně dává a nestanoví jí přitom žádnou povinnost při užití tohoto označení následovat nějaké konkrétní pokyny Žalující strany.

46 Těžko uvěřitelné je tedy tvrzení Žalované strany, že si nejprve sporné doménové jméno registrovala nezávisle na Žalující straně, aby pak v rámci vzájemných vztahů bez právního důvodu vyčkávala pokynu Žalující strany k jeho užití a neužívala jej, neboť tento pokyn nepřicházel, a pak následně odmítla Žalující straně po téměř pěti letech od registrace sporné doménové jméno převést s poukazem na skutečnost, že jej má zájem využít k vlastním záměrům (aniž by tak v průběhu několika následujících měsíců skutečně učinila). Tvrzení Žalované strany supra 24 ohledně plánované publikace pohádek pak již v kontextu těchto logických rozporů působí nikoli jen nelogicky či iracionálně, ale vyvolává ve svém důsledku dojem, že Žalovaná strana argumentací důvodů neuzívání sporného doménového jména v tomto řízení již s tvorbou pohádek fakticky započala.

47 Vzhledem k tomu, že dlouhodobé bezdůvodné neuzívání doménového jména naplňuje znaky soutěžně nemravného jednání a že Žalovaná strana nepředložila v tomto řízení žádné přesvědčivé tvrzení ani důkaz relevantního důvodu, pro který po dobu téměř šesti let sporné doménové jméno neužívala, konstatuje Rozhodce, že Žalovaná strana dlouhodobou blokadou sporného doménového jména jednala v rozporu se soutěžními dobrými mravy.

48 Třetí pojmový znak nekalé soutěže, tj. způsobilost přivodit újmu, je zákonem i judikaturou pojat relativně široce. Újmou, skutečnou či potenciální, totiž může být škoda ale např. též zmařený záměr nebo jiný tzv. ideální statek (Eliáš, Bejček, Hajn, Ježek a kol.: 2004, str. 311).

49 Rozhodce se v otázce újmy neztotožňuje s tvrzením Žalující strany v tom smyslu, že Žalovaná strana držením sporného doménového jména Žalující straně „znemožňuje další rozvoj podnikání v České republice.“ Jak plyne ze skutečností známých zdejšímu rozhodčímu soudu z jeho rozhodovací činnosti, Žalující strana v České republice podniká, přičemž webovou prezentaci v českém jazyce provozuje pod jiným doménovým jménem – jednání Žalované strany tedy evidentně nepřimělo Žalující stranu k tomu, aby se z českého trhu stáhla nebo zde nějak výrazně omezila své obchodní aktivity.

50 Lze ale souhlasit s názorem Žalující strany v tom smyslu, že její podnikání na českém trhu je jednáním Žalované strany v souvislosti se sporným doménovým jménem bezdůvodně komplikováno, neboť doménové jméno plně odpovídající obchodnímu jménu nebo jinému typickému obchodnímu označení je důležitým faktorem, podle kterého se při vyhledávání na internetu orientují uživatelé resp. běžní spotřebitelé. Doménové jméno ve spojení s národní doménou první úrovně je též důležitým faktorem řazení výsledků internetovými vyhledávacími – nemá-li tedy bez právního důvodu Žalující strana možnost takto svého obchodního jména resp. ochranné známky ve vlastní dispozici využít, je tím nesporně ztížena její soutěžní činnost.

51 Rozhodce tedy vzhledem k právě uvedenému konstatuje, že Žalující straně je v důsledku jednání Žalované strany ve vztahu ke spornému doménovému jménu bez právního důvodu působena újma ve smyslu ust. 44 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb.

NÁROK NA PŘEVOD DOMÉNOVÉHO JMÉNA

52 Vzhledem k tomu, že Žalující strana vznesla nárok na převod doménového jména a tento nárok nelze vzhledem k aktuální judikatuře Nejvyššího soudu ČR přiznat k odstranění závadného stavu vzniklého nekalosoutěžním jednáním (23 Cdo 3407/2010), zabýval se

Rozhodce otázkou, zda je tento nárok důvodný z hlediska specifických norem evropského práva doménových jmen.

53 Otázkou, zda lze na případy, v nichž je vznesen nárok na převod doménového jména, přímo aplikovat evropské právo doménových jmen sestávající z Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 733/2002 ze dne 22. dubna 2002 o zavádění domény nejvyšší úrovně .eu a z Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. dubna 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace, řešil kladně zdejší rozhodčí soud v dřívějších případech (00060, 00059, 00149). Ani v tomto případě přitom nemá Rozhodce žádný relevantní důvod se od ustálené judikatury zdejšího rozhodčího soudu odchylovat.

54 V tomto případě jde o skutkový stav, na který dopadá především čl. 21(1) Nařízení Komise (ES) č. 874/2004. Skutková podstata tohoto ustanovení týká se skutkových stavů, kdy je předmětné doménové jméno „totožné se jménem nebo zavádějícím způsobem podobné jménu, pro které existuje takové právo uznané nebo stanovené vnitrostátním právem nebo právem Společenství (...) a pokud toto jméno domény jeho držitel zaregistroval, aniž by měl na toto jméno právo nebo oprávněný zájem, nebo bylo zaregistrováno nebo užíváno nikoli v dobré víře.“

55 Je tedy v této souvislosti třeba posoudit, do jaké míry je skutkový stav v předmětném případě obdobný subsumpčním podmínkám čl. 21(1) Nařízení Komise (ES) č. 874/2004. Vzhledem k tomu, že Žalovaná strana prokázala existenci subjektivních práv k označení tvořícímu distinktivní část sporného doménového jména a absenci dobré víry při výkonu práv držitele doménového jména u Žalované strany, lze jediný podstatný rozdíl mezi skutkovým stavem v tomto případě a skutkovou podstatou čl. 21(1) Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 vidět v doméně první úrovně, pod níž je sporné doménové jméno registrováno. Čl. 1 Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 totiž omezuje věcnou působnost cit. nařízení na „domény nejvyšší úrovně .eu“. Ostatní aspekty skutkového stavu tohoto případu jsou se skutkovou podstatou čl. 21(1) Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 identické. Dokonce i fórum k projednání sporu, tj. zdejší rozhodčí soud, je v tomto případě u doménových sporů z doménových jmen .EU a .CZ zcela identické.

56 Rozdíl v tom, pod kterou doménou první úrovně je sporné doménové jméno registrováno, nepovažuje Rozhodce za natolik závažný, aby vyloučil analogickou aplikaci Nařízení Komise (ES) č. 874/2004. Rozhodce tedy nevidí důvod k tomu rozlišovat pod toutéž jurisdikcí ohledně právního režimu mezi doménovými jmény registrovanými pod doménami první úrovně .CZ a .EU. Právě naopak - vyloučení aplikace evropského doménového práva na doménová jména pod národními doménami první úrovně členských států EU by bylo z podstaty věci diskriminační a bezdůvodně by omezilo část oprávněných subjektů v proporcionalním uplatnění specificky konstruovaných, legitimně založených, předvídatelných a z hlediska věcné působnosti speciálních soukromoprávních nároků.

57 Z uvedených důvodů aplikoval Rozhodce na zjištěný skutkový stav ust. čl. 21(1) Nařízení Komise (ES) č. 874/2004, z něhož přímo vyplývá, že v předmětném případě, tj. na základě Žalobního návrhu Žalující strany, může být „registrované jméno domény (-) odebráno vhodným mimosoudním nebo soudním postupem.“ Na základě ust. čl. 22(11), druhá věta Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 se doménové jméno „převéde na stěžovatele, pokud stěžovatel o toto jméno domény zažádá a pokud splňuje obecná kritéria způsobilosti stanovená v čl. 4 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 733/2002.“ Podmínku způsobilosti je pak v tomto případě nutno per analogiam vztáhnout vzhledem ke smyslu cit. ustanovení nikoli k čl.

4 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 733/2002, ale k subjektivním podmínkám registrace doménových jmen pod národní doménou první úrovně .cz.

58 Vzhledem k tomu, že Žalující strana je způsobilá registrovat pro sebe sporné doménové jméno, že v Žalobním návrhu k tomu vyjádřila vůli a vzhledem ke skutečnosti, že jsou splněny podmínky čl. 21(1) a čl. 22(11) Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 per analogiam, vyhověl Rozhodce návrhu Žalující strany a rozhodl, jak je uvedeno ve výroku.

59 Vzhledem k tomu, že se Žalovaná strana dlouhodobým bezdůvodným držením sporného doménového jména dopustila nekalosoutěžního jednání, náleží Žalující straně právo na náhradu škody nebo přiměřeného zadostiučinění nemajetkové újmy tím způsobené. Žalující strana však nárok na tuto náhradu nevznesla, pročež jej Rozhodce nemá důvod zkoumat a případně přiznat.

NÁKLADY ŘÍZENÍ

60 Náklady rozhodčího řízení se řídí částí čtvrtou Řádu zdejšího rozhodčího soudu.

61 Vzhledem k tomu, že Žalující strana se svým nárokem uspěla, přiznal jí Rozhodce v souladu s ustanovením § 55 odst. 1 Řádu náhradu poplatku za rozhodčí řízení ve výši 34.000,- Kč.

62 Rozhodce na základě ust. § 55 odst. 6 Řádu nepřiznal náhradu vlastních výloh stran ve smyslu ust. § 45 odst. 7 Řádu. Jeví se totiž Rozhodci z předložených důkazů a vyjádření stran, že ani jedna ze stran, ačkoli byly strany dlouhodobými obchodními partnery, nevyvinula vlastní adekvátní úsilí k mimosoudnímu řešení této sporné situace a tak je dán důvod se domnívat, že vlastní výlohy stran na vedení tohoto sporu nebyly vynaloženy zcela účelně.

63 Jiné náklady rozhodčího řízení nejsou Rozhodci známy.

Rozhodčí nález

I. Žalovaná strana je povinna převést na Žalující stranu registraci doménového jména **xxxxxx.cz**, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodčího nálezu.

II. Žalovaná strana je povinna zaplatit Žalující straně náklady rozhodčího řízení ve výši 34.000,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodčího nálezu.

Příloha 1

Shrnutí rozhodčího nálezu

Žalující strana se domáhala z titulu ochrany obchodního jména dle Pařížské úmluvy a z titulu nekalé soutěže dle obchodního zákoníku ochrany před registrací a držením doménového jména **xxxxxx.CZ**.

Žalovaná strana sporné doménové jméno registrovala v roce **** a od té doby jej neužívala. K držení sporného doménového jména bez jeho užívání neprokázala Žalovaná strana žádný relevantní důvod.

Bezdůvodné neuzívání drženého doménového jména je jednáním proti soutěžním dobrým mravům. Vzhledem k tomu, že Žalující strana prokázala existenci soutěžního vztahu s Žalovanou stranou a újmu plynoucí z tohoto jednání, konstatoval rozhodce, že se Žalovaná strana dopouští vzhledem ke spornému doménovému jménu nekalosoutěžního jednání.

Aplikací evropského práva doménových jmen per analogiam dospěl rozhodce k závěru, že nárok Žalující strany na převod doménového jména je důvodný, neboť jsou kumulativně splněny podmínky vyžadované čl. 21(1) Nařízení (ES) č. 874/2004, tj. že Žalující strana má práva k distinktivnímu označení obsaženému v doménovém jméně a že Žalovaná strana jeho držení jedná nikoli v dobré víře. Z tohoto důvodu přiznal Rozhodce Žalující straně právo na převod registrace sporného doménového jména.

V Brně dne 8. dubna 2013

doc. JUDr. Radim Polčák, Ph.D.
rozhodce

RNDr. Zdeněk Somr
*předseda Rozhodčího soudu
při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky*

JUDr. Marie Moravcová
*tajemnice Rozhodčího soudu
při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky*